

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลนาแส่ง อำเภอเกาะคา
ตำบลสันดอนแก้ว อำเภอแม่ทะ ตำบลแม่กัวะ ตำบลนายาง ตำบลสมัย
ตำบลสบปราบ อำเภอสบปราบ และตำบลแม่ลอด อำเภอเลิน จังหวัดลำปาง
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

W.fl. කළෙගෙහ

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นปีที่ ๕ธ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลนาแส่ง อำเภอเกาะคา ตำบลสันดอนแก้ว อำเภอแม่ทะ ตำบลแม่กัวะ ตำบลนายาง ตำบลสมัย ตำบลสบปราบ อำเภอสบปราบ และตำบล แม่ถอด อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบล นาแส่ง อำเภอเกาะคา ตำบลสันดอนแก้ว อำเภอแม่ทะ ตำบลแม่กัวะ ตำบลนายาง ตำบลสมัย ตำบลสบปราบ และตำบลแม่ถอด อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๑๗"

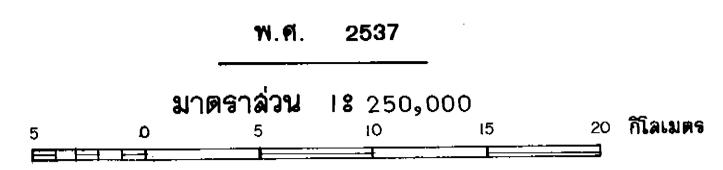
มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

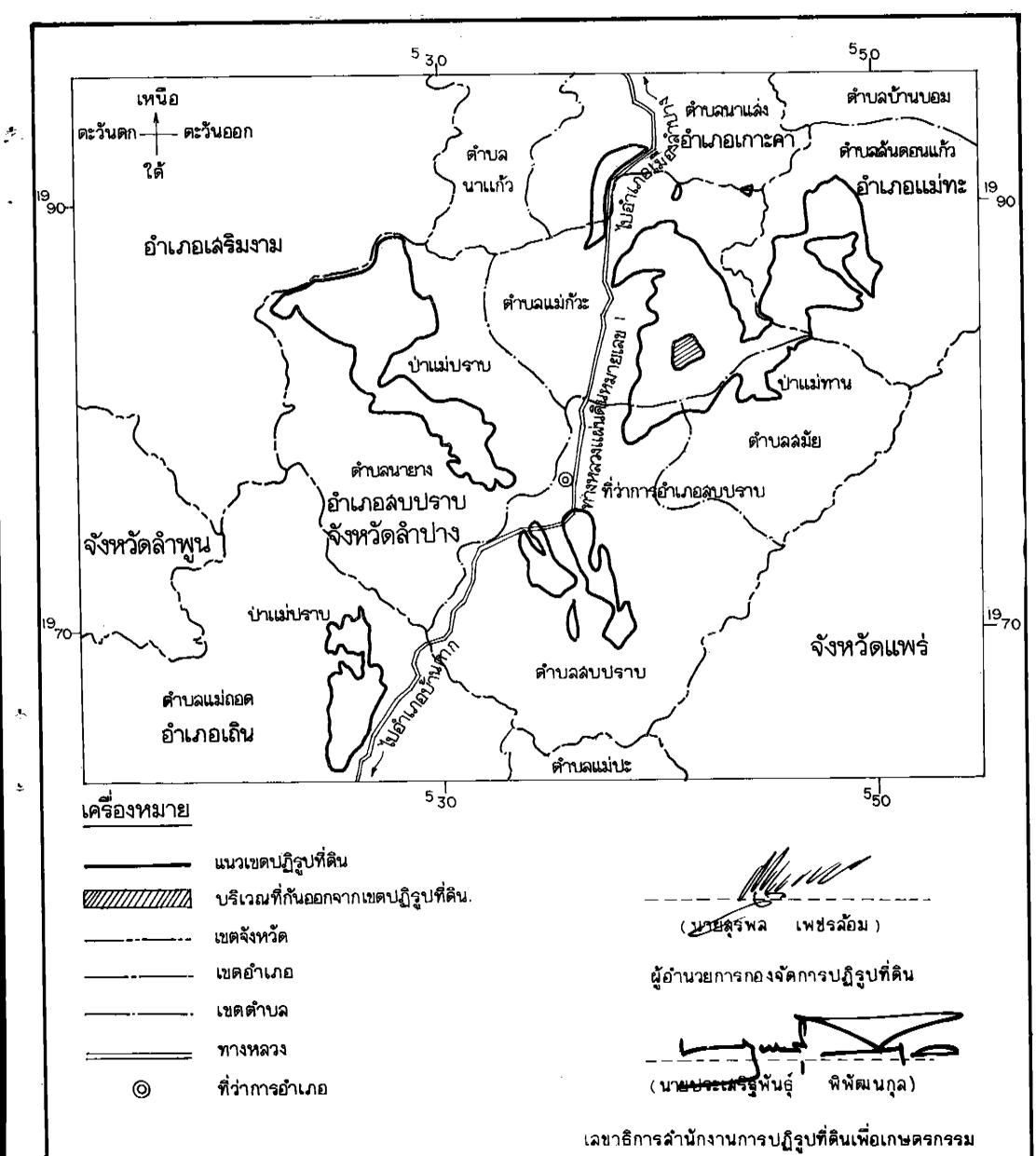
มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลนาแส่ง อำเภอเกาะคา ตำบลสันดอนแก้ว อำเภอแม่ทะ ตำบลแม่กัวะ ตำบลนายาง ตำบลสมัย ตำบลสบปราบ อำเภอสบปราบ และตำบลแม่ลอด อำเภอเลิน จังหวัดลำปาง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเชตที่ดิน ในท้องที่ตำบลนาแล่ง อำเภอเกาะคา ตำบลลันดอนแก้ว อำเภอแม่ทะ ตำบลแม่กัวะ ตำบลนายาง ตำบลลมัย ตำบลลบปราบ อำเภอลบปราบ และตำบลแม่ถอด อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลนาแส่ง อำเภอเกาะคา ตำบลสันดอนแก้ว อำเภอแม่ทะ ตำบลแม่กัวะ ตำบลนายาง ตำบลสมัย ตำบลสบปราบ อำเภอสบปราบ และตำบล แม่ลอด อำเภอเลิน จังหวัดลำปาง มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อย ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดเขต ที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้